

Evanjelický Púchov

Občasník Evanjelického a. v. cirkevného zboru v Púchove

1/2017

List Židom 11. kapitola:

Vierou podmaňovali kráľovstvá, vykonávali spravodlivosť a dosahovali prisľúbenia...

Trpeli núdzu, útlak a príkorie. Tí, ktorých svet nebol hodný, blúdili po púšťach a horách, po jaskyniach a zemských roklinách. A títo všetci, i keď dostali svedectvo pre vieru, nedosiahli naplnenie prisľúbenia, lebo Boh pre nás zamýšľal niečo lepšie, aby nedosiahli dokonalosť bez nás.

Obsah:

CYRIL A METOD

Strany 2 – 3

Ján Hus

Strany 4 - 6

Modlitba - Na konci školského roka

Strana 6

Báseň a modlitba pred cestou

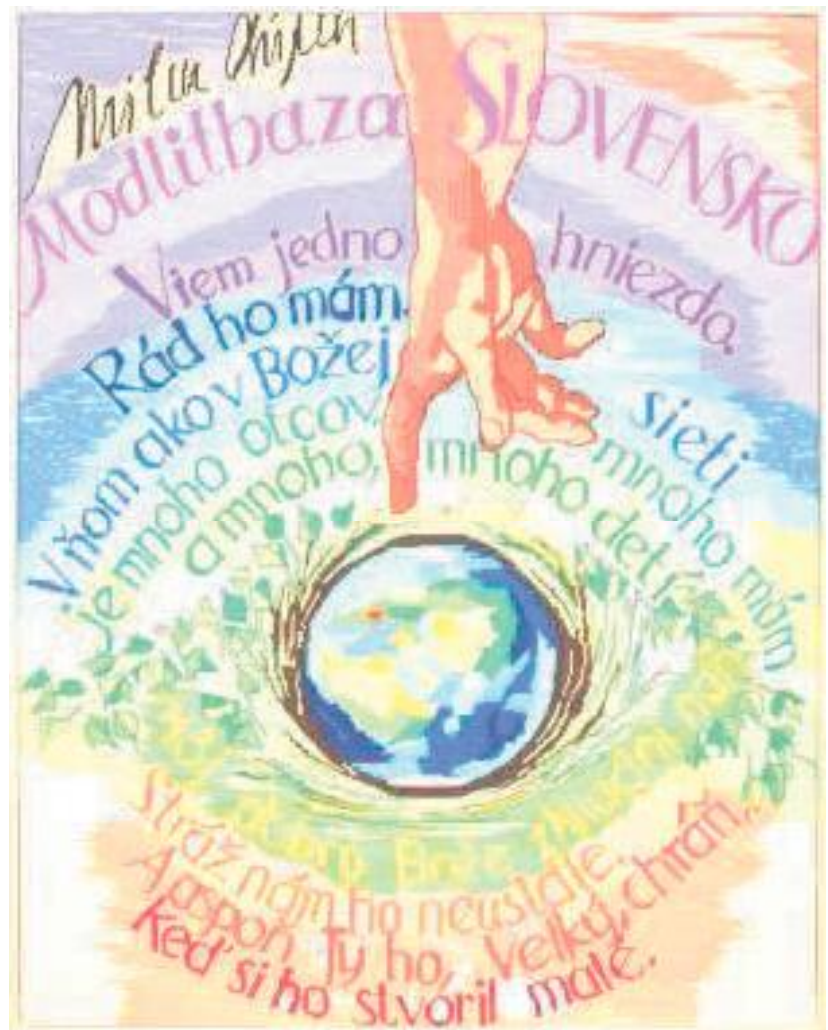
Strana 7

Putovanie po Izraeli

Strany 8 – 11

OZNAMY

Strana 12

1. gobelín zo série Vyšivaná reformácia

2. CYRIL A METOD – prišli, aby priniesli ľuďom PRAVDU

V tomto roku si pripomenieme už 1154. výročie príchodu vierozvestcov Cyrila a Metoda na Veľkú Moravu. Konštantín a Metod, dvaja byzantskí bratia narodení v 9. storočí v gréckych Tesalonikách sa stali významnými kresťanskými misionármi. Ich misia ovplyvnila všetky slovanské národy, preto im právom prináleží titul APOŠTOLI SLOVANOV.

DANIEL HEVIER
Strážcovia slov

Pevné je len to, čo vekmi sa nemení,
Čo odoláva času ako múr zo skál.
Aj vy tu budete stále stáť, Sloveni,
Tak ako Proglas, čo času odolal.

Nesmiete pravdu za lož nikdy vymeniť.
Lož má náskok dlhých nôh.
Nesmiete klamať svet a seba, Sloveni.
Pravdu v dlaniach skrýva Boh.

Pevné je len to, čo vekmi sa nemení,
čo odoláva času ako múr zo skál.
Nech vás nerozdrobí nikdy čas, Sloveni,
Tak ako toto slovo, čo čas vyskúšal.

Sloveni, strážcovia slov!
Rozmýšľajte nad sebou,
koľko je medzi nami lží
a či pravda víťazí.

Sloveni, strážcovia slov.
Sloveni, strážcovia slov.
/Úryvok/

Prišli v roku 863 z Byzantskej ríše na územie Veľkomoravskej ríše a zaznamenali pre našich predkov veľký prínos, lebo priniesli evanjelium Ježiša Krista.

Neboli v tejto misijnej práci na Veľkej Morave prví. Boli tu už pred nimi misionári z Franskej ríše aj z Itálie, ale neovládali slovanský jazyk.

A tak obyčajný ľud vo všeobecnosti zostával vo svojom pohanskom náboženstve, pretože týmto misionárom nerozumel

Naši predkovia prijali náboženstvo až na základe misijnej práce bratov Konštantína a Metoda.

Sám Pán Ježiš hovoril našim predkom prostredníctvom Božieho Slova, ktoré im títo dvojaja bratia hlásali v materinskom jazyku. A vtedy Slovo Božie nezostáva bez účinku, ale vykoná, k čomu ho Boh poslal.

To, že vierozvestovia Konštantín Cyril a Metod priniesli našim predkom Slovo

Božie v zrozumiteľnej reči, bola udalosť prvoradého významu.

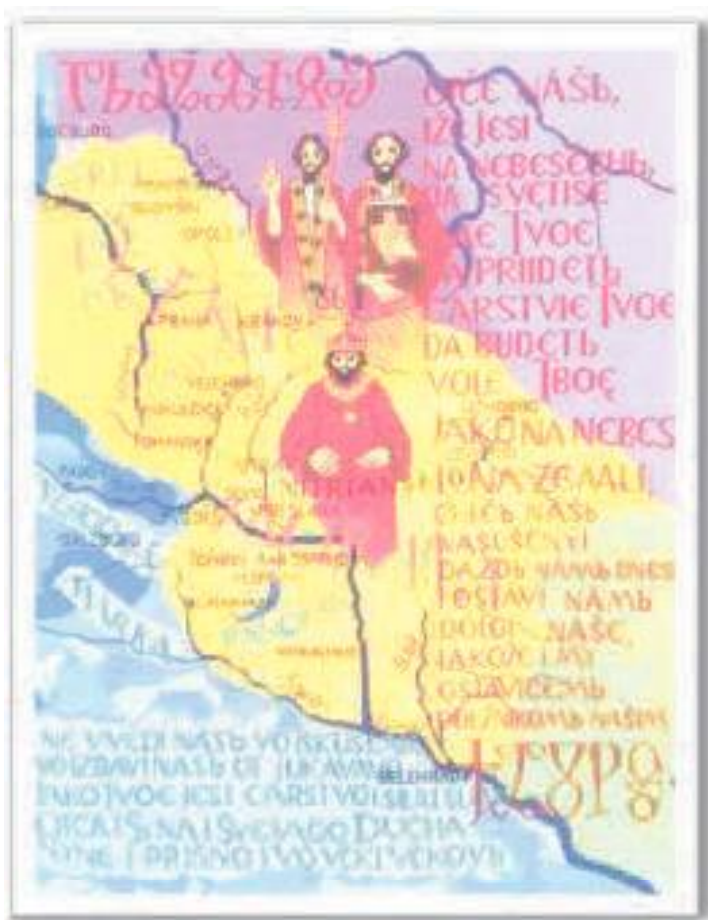
CYRIL A METOD – prišli, aby priniesli ľuďom PRAVDU 3.

Aj my si musíme uvedomovať, že ak sa má vytvoriť niečo, čo je trvalé v osobnom i spoločenskom živote, musí to byť postavené na základe večných BOŽÍCH PRAVD. A práve aj spomienka na Cyrila a Metoda by nám mala pripomínať nenahraditeľnosť Božieho Slova, tak ako ho máme napísané v Biblii: „Ak vy zostanete v mojom Slove, ste naozaj moji učeníci. A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“

Evanjelická cirkev spája tradíciu sviatku Cyrila a Metoda so spomienkou na Majstra Jána Husa i evanjelických a reformovaných martýrov, ktorí boli v 17. storočí za svoju vieru väznení na hrade BRANČ a neskôr odsúdení na galeje. Od roku 1969 sa stalo tradíciou, že sa každoročne 5. júla uskutočňujú na zručaninách hradu Branč celoslovenské stretnutie evanjelikov na počesť týchto udalostí.

Aj v tomto roku 5. júla bude Západný dištrikt organizovať dištriktuálny deň na hrade Branč, kde sa uskutočnia Slávnostné služby Božie.

Emília Luňová

Do Vašej pozornosti dávame reláciu, ktorá odznela na rádiu Slovensko o Danielovi Kováčovi – evanjelickom farárovi a Púchovskom rodákovi.

Nájdete ju v internetovom archíve na uvedenej stránke:

<https://slovensko.rtvs.sk/relacie/encyklopedia-spravodlivych/136614/list-z-ukrajiny>

4. Ján Hus

Otec Jána Husa zomrel zavčasu a jeho matka sa snažila zabezpečiť mu dedičstvo práve vo vzdelaní. Ako chudobná vdova mu nemohla dať žiadne hmotné dary. Bol prijatý do Prahy na univerzitu, ako štipendista.

Hus považoval za veľmi dôležité, aby bolo Božie slovo hlásané v jazyku ľudu.

Na ceste do Prahy ho sprevádzala jeho matka. Keď sa blížili k Prahe, jeho matka pokľakla vedľa neho a vyprosovala mu požehnanie od nebeského Otca.

Neuvedomovala si, akým spôsobom Boh vypočuje jej modlitbu. Jeho bezúhonný život a láskavé, prívetivé správanie si získali všeobecnú vážnosť. Keď dokončil univerzitu, stal sa kňazom. Počas niekoľkých rokov sa skromný štipendista stal pýchou svojej zeme a jeho meno bolo známe po celej Európe.

Stal sa kazateľom v Betlehemskej kaplnke v Prahe.

Považoval za veľmi dôležité, aby bolo Božie slovo hlásané v jazyku ľudu. Veľká neznalosť Biblie spôsobila, že sa medzi ľuďmi všetkých vrstiev rozšírili najhoršie neresti. Hus tieto neprístojnosti neúnavne karhal a pritom sa odvolával na Božie

slovo, aby presadil zásady pravdy a čistoty, ktoré hlásal.

Približne v tom istom čase pricestovali do Prahy dvaja cudzinci z Anglicka.

Boli práve takí dobrí maliari ako kazatelia a svoju zručnosť začali využívať.

Na verejnom mieste namaľovali dva obrazy. Jeden predstavoval Ježiša Krista, ako vchádza do Jeruzalema, „tichý, jazdiac na oslici“ (Mat.21,5),

sprevádzaný svojimi chudobne oblečenými a bosými učeníkmi.

Druhý obraz znázorňoval pápežský sprievod – pápeža, oblečeného do drahého rúcha, s trojnásobnou korunou, ktorý sedí na nádherne ozdobenom koni, pred ním trubači a za ním kardináli a preláti v nádherných odevoch.

Obrazy si prichádzali pozrieť veľké zástupy ľudí. Na mnohých zapôsobil rozdiel medzi tichosťou a pokorou Ježiša Krista a pýchou a spupnosťou pápeža, ktorý sa vydával za Kristovho služobníka.

Hus nebol ešte pripravený prijať všetky reformy presadzované Viklefom, ale poznával už jasnejšie pravú povahu pápežstva a s ešte väčšou horlivosťou karhal pýchu, ctižiadostivosť a skazenosť kňazskej vrchnosti.

Z Čiech sa svetlo šírilo do Nemecka. Nepokoje na univerzite v Prahe spôsobili, že z Prahy odišli stovky nemeckých študentov.

Mnohí z nich sa po prvýkrát zoznámili s Bibliou pod vplyvom Jána Husa a po svojom návrate šírili evanjelium vo svojej vlasti. Správy o udalostiach v Prahe sa dostali aj do Ríma a Hus bol zanedlho vyzvaný, aby sa dostavil pred pápeža.

Súhlasiť s pozvaním znamenalo vydať sa na istú smrť. Pápež nariadil, aby Hus bol súdený a odsúdený a vyhlásil kľatbu nad celou Prahou. Rozsudok vyvolal všeobecné zdesenie. Hus sa uchýlil do svojho rodiska. Keď sa situácia upokojila, vrátil sa a kázal s ešte väčšou horlivosťou.

Boh osvietil myseľ svojich vyvolených nástrojov veľkým svetlom a odhalil mnohé bludy Ríma.

Boh prostredníctvom svojich služobníkov vyvádza ľudstvo z temnoty rímskej cirkvi.

Boh odhaľoval iniciátorom reformácie svetlo pomaly, tak ako ho ľudia boli schopní prijať.

Hus si uvedomoval nebezpečenstvo, ktoré mu hrozilo, ale zároveň videl, ako sa jeho učenie šíri a ako jeho názory ľudia priaznivo prijímajú.

Nepriatelia reformácie však boli plní zloby a zaujatosti. Dňa 6. júla 1415 bol Ján Hus za živa upálený na hranici. Jeho popol i so zemou, na ktorej ležal bol vhodný do Rýna a odplavený do mora. Pred smrťou bol vyzvaný, aby sa zachránil a odvolal bludy, ktoré kázal.

Hus už nežije, ale pravda, pre ktorú zomrel, nemôže nikdy zahynúť. Je považovaný za predchodcu protestantstva. Jeho príklad viery povzbudil ďalších, aby stáli neochvejne za pravdu i tvárou v tvár mučeniu a smrti.

6 . Ján Hus / Modlitba - Na konci školského roka

Hus sa ohradil : „Aké bludy mám odvolať? Nie som si vedomý žiadneho bludu. Volám Boha za svedka, že všetko, čo som písal a kázal, sledovalo záchranu duší pred hriechom a zatratením. A preto s najväčšou radosťou chcem pravdu ktorú som písal a hlásal, potvrdiť svojou krvou.“

Keď vzbíkol okolo neho plameň, začal spievať: „Ježišu, synu Dávidov, zmiluj sa nado mnou“ a spieval, kým jeho hlas neutíchol navždy. Hus už nežije, ale pravda, pre ktorú zomrel, nemôže nikdy zahynúť. Je považovaný za predchodcu protestantstva. Jeho príklad viery povzbudil ďalších, aby stáli neochvejne za pravdu i tvárou v tvár mučeniu a smrti.

Viera Horáková

Modlitba - Na konci školského roka

Drahý náš nebeský Pane, skláňame sa pred Tebou v úprimnej vďačnosti za tento školský rok. Ďakujeme Ti za Tvoju veľkú milosť a požehnanie za našu prácu s deťmi a mladými ľuďmi, ktorých si nám zveril.

Vďaka Ti za to, že si nás obdaroval vierou,

trpezlivosťou a láskou pri práci s nimi, že si nám dával múdrosť a pochopenie pre ich problémy. Vďaka za dar viery, lásky a pravdy, ku ktorým sme ich mohli viesť.

Prosíme ťa, aby si nás i naďalej sprevádzal v našom pedagogickom úsilí, dával nám silu trpezlivosti viesť deti a mladých ľudí, v múdrosti ich vyučovať a láskavo vychovávať tak, aby rástli v pravde, láske a poznaní.

Teba ako milostivého Pána, mocného Spasiteľa a dôverného priateľa. Uč nás i naďalej očakávať Tvoju pomoc.

Nech Tvoj pokoj a radosť naplňujú životy všetkých nás i počas prázdninových dní.
Amen

Báseň a modlitba pred cestou 7.

MODLITBA pred cestou

Pane Ježiši Kriste,

ktorý si sa narodil počas cestovania;

ktorý si povedal, že si cesta, pravda a život;

ktorý si prešiel Izraelskú krajinu so svojimi apoštolmi;

ktorý si chránil svojich apoštolov počas búrky pred zahynutím;

ktorý si sa pripojil na cestu k Emauským pútnikom tak, že s radosťou sa dostali do cieľa;

ktorý si chránil apoštola Pavla na jeho cestách pred nebezpečenstvom a na mori pred zahynutím;

Alfa a Omega, počiatok a cieľ všetkého, prosíme Ťa, zmiluj sa nad nami! Ako pútnici Ťa prosíme, daj nám pevnú vieru a istotu, že sa staráš o nás!

Nech krása prírody nám pripomenie, že v Božej starostlivosti je celý svet a tiež aj my.

Nech táto cesta nám pripomenie, že cieľ a zmysel nášho života si Ty. Chráň nás a opatruj pred nešťastím a nehodou. Daj nám múdrosť, aby sme dokázali týmto veciam predchádzať a neohrozovali druhých ľudí svojim arogantným správaním. Daj, aby sme rozvážnosťou prekonalí nečakané a nebezpečné chvíle. Dopraj nám silu k ceste, ale tiež aj k tomu, aby sme dokázali pomôcť tým, ktorí ťažko znášajú záťaž z cestovania. Prosíme Ťa, Pane, požehnaj aj čas na ceste, spoločné rozhovory a chvíle, ktoré prežijeme spolu, nech je to naplnené Tvojou láskou, radosťou a pokojom. Ak nám dopraješ zažiť a vidieť nádherné veci, daj nech nezabudneme, že ten najväčší poklad máme v Tebe, Pane, požehnaný na veky vekov. Amen

Zlatica Oravcová

LETNÁ POHĽADNICA

Obrázok krásny, vrchy na ňom zrieť,

Nad nimi slnko sedí za stolom –

Počítam: Jeden, dva, tri štyri, päť,

Päť svetadielov krásli ZEME dom.

A v svetadieli našom, v dedinke

Letný deň hrá sa veľkej na stráni –

A oči vtáčať krotké, malinké

Tú stráň dnes vidia ako na dlani.

Na poliach zrejú zlaté pšenice,

Na lúkach voňajú kopy sena –

Tu dobrodení Božích tisíce!

Ja kľakám pred Bohom na kolená...

Na kolenách nový obraz vidím,

Zriem Galilejské more, rybárov –

Chcem prejsť tých päť svetadielov v žití

Planétou našou krásnou prastarou.

Chcem volať, že leto prišlo v Pánu

Že slnko Lásky sedí za stolom,

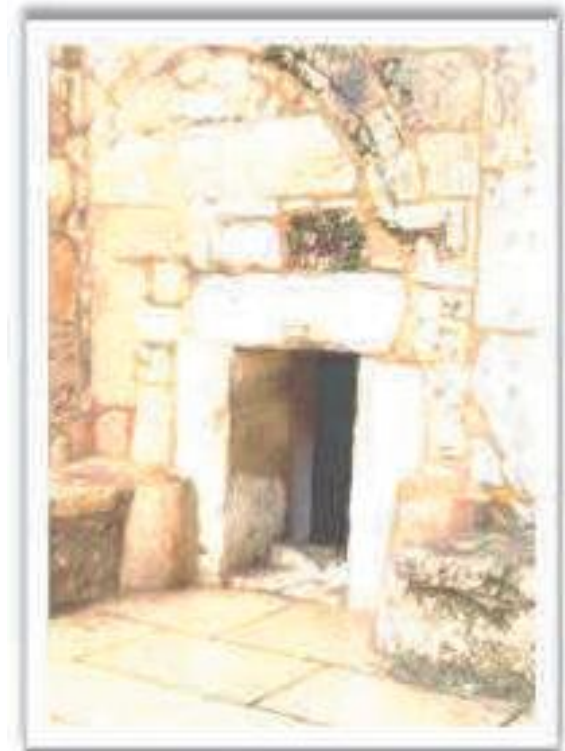
Že Boh ponúka nám nebies mannu,

Že radosť kvitne všade okolo...!

8. Putovanie po Izraeli

Blíži sa čas dovoleníek a oddychu a každý z nás ho trávi po svojom. Niektorí majú rád krásu prírody, iní sa radi kúpu a trávia svoj voľný čas pri mori, alebo v termálnych prameňoch.

Ja som sa zúčastnila poznávacieho zájazdu pre evanjelikov v Izraeli. Sprievodcom nášho zájazdu bol pán farár Ján Jančo, toho času už senior DNS.

Let z Viedne do Tel Avivu trval cez 3 hodiny. Bol to pre mňa neopísateľný pocit, nadýchnuť sa z plných pľúc tamojšieho vzduchu, ktorý dýchal aj náš spasiteľ Ježiš Kristus a vstúpiť svojou hriešnou nohou na posvätnú zem, po ktorej aj On sám kráčal a na mnohých miestach robil zázraky.

To sa slovami nedá ani opísať. Každý kameň, ktorý som na zemi videla, bol pre mňa drahokamom. Niekoľko som si ich aj s dovolením nazbierala. Na letisku nás čakal autobus, ktorý nás sprevádzal po svätej zemi celý čas, až do nášho odchodu.

Nastúpili sme do autobusu a vydali sme sa rovinou Šáron do Cézarey Prímorskej, ktorú

vybudoval na brehu Stredozemného mora Herodes Veľký. Bolo jedným z najkrajších miest starého sveta a taktiež sídlom Poncius Piláta. Šimon Peter tu kázal kresťanskému zhromaždeniu v dome centuria Kornélia. Vo večerných hodinách sme dorazili do Betlehema, kde sme sa ubytovali.

Na druhý deň sme navštívili Baziliku narodenia Pána. Na tento nezabudnuteľný deň

máme aj veľkú spoločnú fotografiu, urobenú na námestí Jaslí. Jozef a Mária prišli z Nazaretu do Betlehema z dôvodu sčítania ľudu. Tu panna Mária porodila svojho prvorodeného syna Ježiša Krista. Vstup do Baziliky Narodenia sú Dvere Pokory – malá nízka bránka do kostola, kde sa každý smrteľník pred vstupom musí skloniť. Pod Bazilikou sa nachádza miesto nazvané Grotto – zrodenie Pána.

Miesto narodenia je označené 14 cípov striebornou hviezdou – hviezda symbolizuje 14 zastavení na krížovej ceste. Siahla som rukou do stredu 14 - cípej hviezdy a nabrala som do dlane trochu ľahučkej čiernej zeme, ktorou bol stred vyplnený a vrátila som ju späť. Prestúpil ma nevysloviteľne blažený pocit.

Putovanie po Izraeli 9.

Dotkla som sa miesta narodenia.

Na stene v Bazilike je mozaika, ktorá predstavuje zemský súd konajúci sa v Antiochu. Vľavo od Baziliky narodenia Pána sa nachádza kostol Svätej Kataríny, pred ktorým je socha Svätého Hieronýma s ľudskou lebkou pri nohách. Lebka symbolizuje odriekavý spôsob života Svätých, pomínerateľnosť života a ľudskú smrteľnosť.

Podzemné jaskyne tohto kostola sú zasvätené Svätému Jozefovi a Svätým neviniatkam. Nachádza sa tu aj hrob Svätého Hieronýma, ktorý je autorom prekladov Písma Svätého.

Naša cesta pokračovala na Pole pastierov, kde anjeli zvestovali pastierom narodenie Ježiša Krista. Je tam vybudovaný krásny kostolík s anjelom na priečelí – Anjelský chrám.

V Jaskyni vedľa Anjelského chrámu sme si vypočuli Božie Slovo od seniora Janča a zaspievali sme niekoľko nábožných piesní.

Pokračovali sme na Olivovú horu, kde sa nachádza najväčší a najdrahší Židovský cintorín na svete. Takmer každý Žid chce byť pochovaný práve na tomto cintoríne, pretože podľa proroka Joela má byť práve na tomto cintoríne posledný súd. Tu sa na hroby nekladú kvety, ale prikladajú sa kamienky. Legenda hovorí – živé živému a mŕtve mŕtvem. Mali by tu byť pochovaní aj proroci Malachiáš, Zachariáš, Izaiáš, Aggeus a iní...

Úzkym chodníkom sme pokračovali popri cintorínoch a zastavili sme sa v Chráme Slzy – Dominus Flevit, kde Pán Ježiš plakal nad Jeruzalemom, ktorý je aj postavený v podobe slzy. Nachádza sa na svahu oproti Chrámovej hore a je odtiaľ najkrajší výhľad na Chrámovú horu, Skalný Dóm a na Jeruzalem. Tu sme si urobili prestávku a započúvali sa do krátkej Bohoslužby seniora Janča.

Zaspievali sme pár nábožných piesní.

10. Putovanie po Izraeli

Pokračovali sme do Baziliky Hrobu Panny Márie a do Getsemanskej záhrady, kde sme obdivovali obrovské staré olivovníky, ktoré sú poschytávané kovovými obručami a sú z čias Ježiša Krista. Sem sa chodil Ježiš Kristus najčastejšie modliť. Urobili sme si tu druhú spoločnú fotografiu. Je tu Jaskyňa Zrady a Bazilika Agónie – Chrám všetkých národov. V Bazilike je ohraničená kovovým zábradlíčkom „Skala Úzkosti a krvavého potu“, na ktorej sa Ježiš modlil a potil krvou v tú noc, pred svojim zajatím. S Getsemanskou záhradou sa viaže aj mnoho udalostí opísaných v Biblii.

Cestou z Jeruzalema sme sa zastavili v Jerichu – v oáze na púšti. Cez Jericho prechádzal Ježiš cestou do Jeruzalema.

Medzi zástupmi bol aj Zacheus, človek malého vzrastu, ktorý sa vyškríbal na figovník, aby lepšie videl. Tento figovník je obrovský starý a búrľavý strom, obkolesený železným plotíkom, ale jeho koruna je stále živá a zelená. Z Jericha vstúpil na nebesá Eliáš a tu Elizeus vyčistil prameň vody.

Zastavili sme sa pod Horou Pokušenia a odfotili sme si Kláštor Pokušenia. Jeho názov v preklade znamená 40 dní stojaci na skale. Pokračovali sme údolím Jordánu a zastavili sme sa v hlavnom meste Jordánska v Ammáne, kde sme spali dve noci. Tretí deň po rannom stíšení

a po raňajkách sme sa vybrali do skalnej Petry. Cestou sme navštívili Mojžišov prameň, kde sme sa osviežili čistou pramenitou vodou, ktorá vytryskla zo skaly, do ktorej udrel Mojžiš svojou palicou. Stalo sa to 40 rokov potom, ako izraelský národ odišiel z Egypta. Videli sme množstvo skalných hrobov, prešli sme popod Hadriánovu bránu, videli sme monumentálnu stavbu s názvom Klenotnica, obdivovali sme, ako úžasne si vedeli Nabatejci poradiť s rozvodom pitnej vody celým skalným mestečkom. Zaspievali sme si v jednom opustenom kláštore v skalách, kde bola výborná

akustika, keďže prevaha z nás boli spevokolisti. Štvrtý deň sme pokračovali do Madaby. Do jedného zo starých kresťanských miest. V Madabe sa našla stará mozaiková mapa, aj s okolitými mestami, ktoré sú spomínané aj v Biblii.

Putovanie po Izraeli 11.

Vystúpili sme na vrch Nébo(800m.nad morom), ktorý je svätým miestom pre Židov, Arabov, aj kresťanov. Vychutnali sme si pohľad do zaslúbenej zeme, na Mŕtve more, urobili sme krásne spoločné fotografie pri kríži, opletenom hadmi, ktorý sa nachádza na vrchu Nébo. Viaže sa s ním Biblický príbeh – „ keď Židia začali pochybovať na púšti, Boh na nich poslal ohnivé hady. Izraelci svoj postoj rýchle oľutovali a žiadali Mojžiša, aby sa za nich modlil. Boh dal inštrukcie Mojžišovi, aby zhotovil hada na tyči, aby keď sa na neho poštipaný pozrel, ozdravel“. Je to miesto, odkiaľ Mojžiš prvý krát zazrel zaslúbenú zem.

Odtiaľ pokračujeme cez nádherne rozkvitnutú púšť k Mŕtvemu moru, ktoré obsahuje 35 % soli a neprežije v ňom žiadny živý organizmus. Po asi hodinovom osviežujúcom kúpeli v Mŕtvom mori sa vraciame do Betlehema cez Qumrán, kde pastier v r. 1947 našiel v hlinených nádobách evanjeliá napísané na koži v podobe qumránskych zvitkov. Navštívime Masadu, pevnosť, ktorú dal vybudovať Herodes. Nachádzajú sa tam zvyšky synagógy, kúpeľov a chrámu, ktoré dobyli Rimania. Bolo tu 967 mŕtvych, ktorí zahynuli samovraždou, ako slobodní ľudia, než by sa mali stať otrokmi Rimanov.

Piaty deň naše kroky vedú na horu Tábor. Cestou sme míňali Betániu, miesto, kde Ježiš vzkriesil Lazara. Podľa kresťanskej tradície sa na hore Tábor udialo Premenenie Pána pred očami apoštola Pavla, Jakuba a Jána. V priebehu premenenia sa prihovárал Ježiš k Mojžišovi a Eliášovi, ktorý predpovedal Jeho smrť. Na túto udalosť, ktorá sa tam stala, bol postavený krásny kostol Premenenia Pána s prekrásnymi mozaikovými výjavmi tejto udalosti na stenách a františkánsky kláštor.

Naša cesta viedla z hory Tábor do Nazaretu. V Nazarete je krásna Bazilika zvestovania, kde archanjel Gabriel zvestoval Panne Márii, že počne a porodí syna a dá mu meno Ježiš.

V Bazilike zvestovania sme mali možnosť vidieť krásne mozaiky zobrazujúce Pannu Máriu s Ježišom v náručí, ktoré tejto Bazilike venovali všetky štáty sveta. Videli sme tam aj Slovenskú mozaiku a bola veľmi krásna. Povedala by som, možno jedna z najkrajších. V Nazarete žil Ježiš Kristus 30 rokov. Odtiaľ odišiel so svojou matkou do Kány Galilejskej, kde urobil prvý zázrak- kde premenil na svadobnej hostine vodu na víno a my ideme v Jeho stopách do Kány Galilejskej, kde sme si mohli víno ochutnať, aj zakúpiť pre svojich blízkych. Podľa obrazov na stenách v kostole, sme si mohli predstaviť, ako asi prebiehala svadba v tej dobe. Bol to pre nás úžasný a nezabudnuteľný zážitok.

Viera Horáková

12. Oznamy

Služby Božie sa konajú v nedeľu o 10 hod.

Nešporné služby Božie a večerné služby Božie budú podľa vyhlásenia

5.júla /streda/ – služby Božie Cyril a Metod o 10 hod.

6.júla /štvrtok/ - večiereň Ján Hus o 17:50 hod. v kostole

20.augusta – Kajúca nedeľa – Večera Pánova o 8:30 hod.

3. septembra /nedeľa/ - požehnanie detí pri príležitosti začiatku školského roka o 10 hod.

Denný biblický tábor pre naše deti sa bude konať 14-17.augusta 2017 v priestoroch zborového domu a farskej záhrady. Budeme sa stretávať v čase od 8:30hod. do 15hod. Svoje deti môžete prihlásiť u s. farárky, prípadne po službách Božích.

MATRIKA /do júna 2017/Pokrstení: Marek Šedík, Katarína Klukavá, Petra Orgoníková, Adam Svitek, Roman Mikuška, Viktória Levková, Michal Vidan, Ema Luhová, Ľuboš Gurín, Pavol Leško, Ľubomír Mazák, Soňa Jasenovcová, Lenka Kvocerová, Ján Luhový, Nina Nábelková, Zuzana Chalupčíková, Terézia Bartošová, Filip Král, Samuel Majdan, Ema Drahutová, Milica Maliníková

Manželstvo uzatvorili: Peter Varga a Andrea Ševelová, Andrej Mosný a Andrea Bartošová, Radoslav Baranec a Darina Šramčíková, Mário Makas a Zuzana Kapušová, Marek Šatka a Stanislava Zvonková

V nádeji vzkriesenia sme sa rozlúčili: Danica Blašková, Zuzana Loudová, Ján Chalupčík, Milada Bartošová, Dagmar Chreňová, Anna Kadlečíková, Ján Ondrišík, Ondrej Buček, Bohuslav Dunko, Anna Kováčová, Elena Šlesárová, Pavol Haluška, Ján Valášek, Anna Mazáková, Elena Vavříková, Pavel Zbitovský

Tento časopis pripravovali mnohí ochotní ľudia, za ich pomoc im ďakujeme! Pre vnútornú potrebu vydal: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. so sídlom v Púchove, časopis je zdarma. Počet: 250 kusov, Adresa: Royova 4, tel. 042 463 10 74, puchov@ecav.sk, ecavpuchov.sk

Číslo účtu: 63 66 76 54 / 0900

Ďakujeme za vaše milodary! Pri zaslaní peňazí na účet cirkevného zboru, napíšte aj účel Vášho daru a vaše meno.